

Τίτη

η μικρή καρακάξα
που ήθελε να γίνει ανδρόνι

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Σωτηρία Τσέλιου-Παππά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Σωτηρία Τσέλιου-Παππά
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Δήμητρα Πέππα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Ιούλιος 2026

ISBN: 978-960-468-452-6

**ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ
ΣΤΑ SOCIAL MEDIA**

© Copyright ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 και Θεμιστοκλέους, Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα, Τηλ.: 210 3301161-2-3
e-mail: info@siderisbooks.gr · www.siderisbooks.gr

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού έργου ή μέρους αυτού χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη.
Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά

• Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΙΣΤΟΡΙΚΑ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς. Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο.

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενηλίκους.

Προβάλλονται και προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

www.siderisbooks.gr

Σωτηρία Τσέλιου-Παππά

Τίτη

η μικρή καρακάξα
που ήθελε να γίνει ανδρόνι

Εικονογράφηση
Δήμητρα Πέππα

 εκδόσεις
Μιχαήλ
Σιδερή

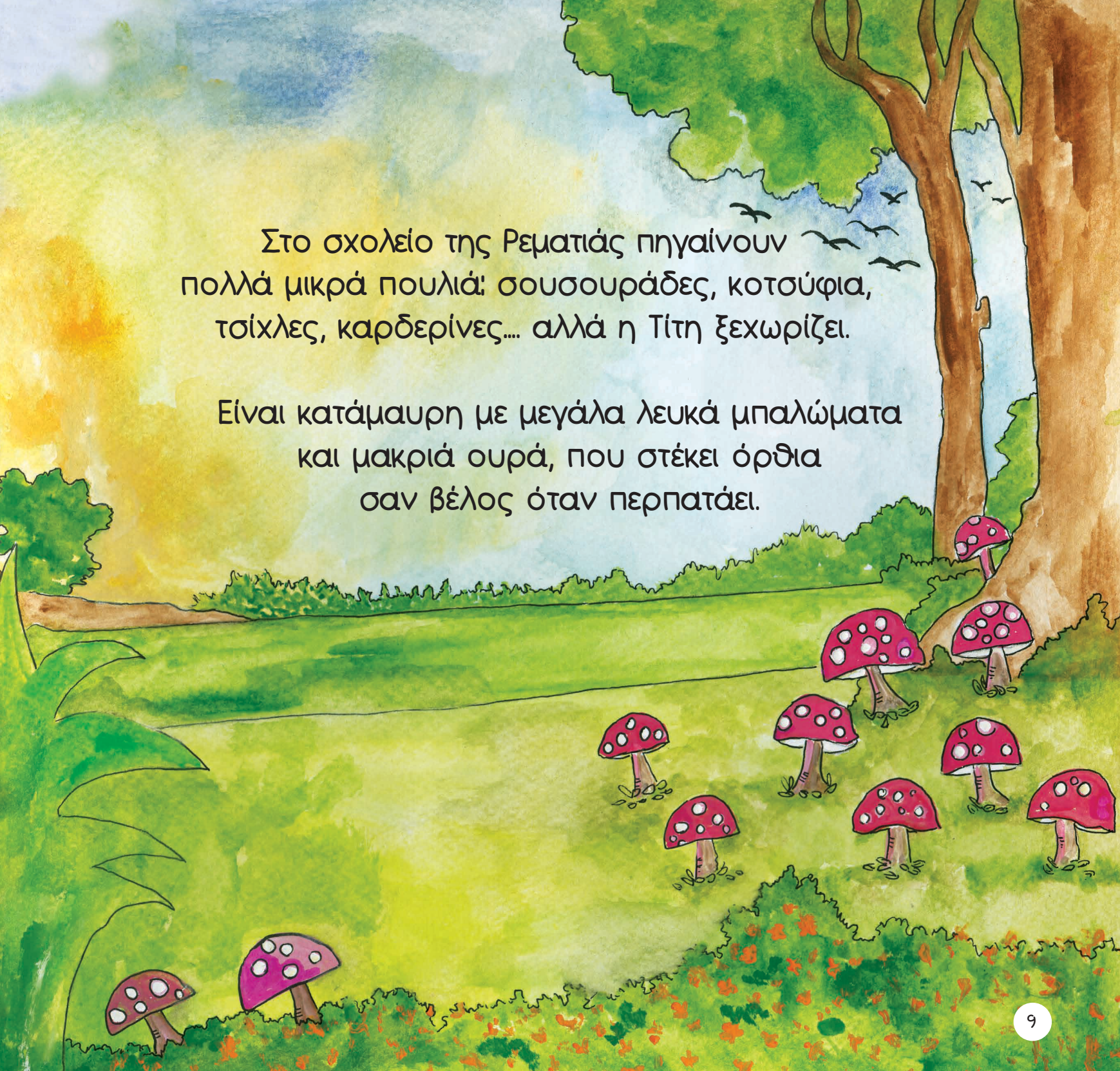
Για την Αλκυόνη μου

- Γιατί να μην έχω κι εγώ
ωραία φωνή!

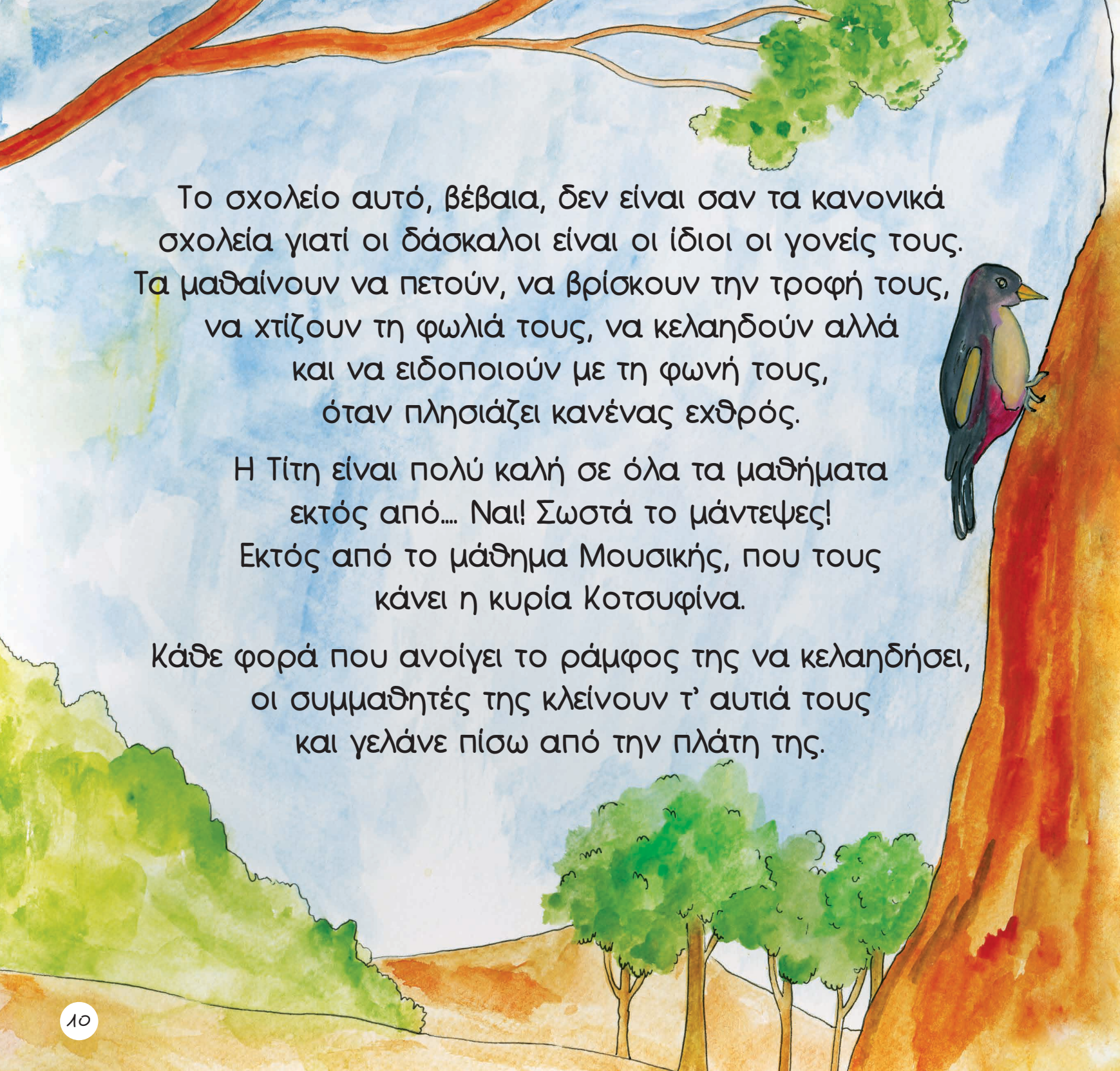
Η Τίτη παραπονιέται
στον αδερφό της
κάθε μεσημέρι μετά το σχολείο.

Στο σχολείο της Ρεματιάς πηγαίνουν
πολλά μικρά πουλιά: σουσουράδες, κοτσύφια,
τσίχλες, καρδερίνες.... αλλά η Τίτη ξεχωρίζει.

Είναι κατάμαυρη με μεγάλα λευκά μπαλώματα
και μακριά ουρά, που στέκει όρθια
σαν βέλος όταν περπατάει.

Το σχολείο αυτό, βέβαια, δεν είναι σαν τα κανονικά
σχολεία γιατί οι δάσκαλοι είναι οι ίδιοι οι γονείς τους.
Τα μαθαίνουν να πετούν, να βρίσκουν την τροφή τους,
να χτίζουν τη φωλιά τους, να κελαηδούν αλλά
και να ειδοποιούν με τη φωνή τους,
όταν πλησιάζει κανένας εχθρός.

Η Τίτη είναι πολύ καλή σε όλα τα μαθήματα
εκτός από.... Ναι! Σωστά το μάντεψες!
Εκτός από το μάθημα Μουσικής, που τους
κάνει η κυρία Κοτσουφίνα.

Κάθε φορά που ανοίγει το ράμφος της να κελαηδήσει,
οι συμμαθητές της κλείνουν τ' αυτιά τους
και γελάνε πίσω από την πλάτη της.

- Εσύ όμως, Τίτη μου,
είσαι ξεχωριστή. Είσαι έξυπνη,
θαρρετή και έχεις την πιο δυνατή
φωνή στη ρεματιά,
την παρηγορεί
η δασκάλα της.

Όμως, η Τίτη δεν το βάζει
κάτω και κάνει τα πάντα

για να μάθει και αυτή
να κελαηδάει.

Βάζει χαλικάκια στο στόμα, για να λεπταίνει
τη φωνή της και κάνει πρόβες κρυφά.
Τραγουδάει κρυμμένη πίσω από τους θάμνους ή
όταν κάνει μπάνιο στο ρέμα. Μάταιος κόπος!
Ακόμα και τα βατράχια μόλις την ακούν, σταματούν
να κρώζουν και βουτούν τρομαγμένα στο νερό.

- Δεν θέλω να είμαι καρακάξα! φωνάζει τότε
στον αδερφό της με δάκρυα
στα μάτια και χώνεται
στη φωλιά τους.

Σε λίγο το σχολείο τελειώνει. Η μικρή καρακάξα
θα ανοίξει τα φτερά της και θα φτιάξει τη δική της φωλιά.
Αυτό γίνεται με όλα τα πουλιά, μόλις ενηλικιωθούν,
αλλά τα πιο πολλά δεν φεύγουν μακριά.
Όπως ο αδερφός της, που έχει φτιάξει τη φωλιά του
σε μια λυγαριά λίγα μέτρα πιο κάτω.

- Εγώ θα φύγω μακριά από αυτή τη ρεματιά,
του λέει αποφασιστικά η Τίτη. Θα ταξιδέψω σε άλλα μέρη
και θα βρω άλλους φίλους, που δεν θα με κοροϊδεύουν
για τη φωνή μου.

Η Τίτη πετάει ψηλά και τα φτερά της τρέμουν κόντρα
στον άνεμο. Πετάει πάνω από έναν λόφο, ένα λιβάδι και
μερικές αυλές σπιτιών. Μετά χώνεται μέσα σ' έναν
βάλτο, όπου βρίσκει τις καλύτερες λιχουδιές και
τελικά φτάνει πάνω από ένα ποτάμι.

- Τι μεγάλο ποτάμι! φωνάζει ενθουσιασμένη.

